„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 39. Piątek 18. Lutego 1870. Rok wydania 69.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. D. 15. b. m. odbyło się drugie posiedzenie komisyi dla rezolucyi galicyjskiej.

Ze strony rządu był obecnym minister spraw wewnętrznych dr. Giskra.

Prezes komisyi oznajmił, że z ostatniego posiedzenia pozostał wniosek dr. Dienstla, by wybory bezpośrednie zaprowadzono w Galicyi tak samo, jak w innych krajach reprezentowanych w Radzie państwa.

Dep. dr. Perger, jakkolwiek zgadza się na bezpośrednie wybory, sprzeciwia się jednakże traktowaniu tego wniosku w komisyi, która wybraną jest jedynie dla rezolucyi galicyjskiej.

Przystąpiono potem do drugiego punktu rezolucyi, który orzeka, że deputacya galicyjskiego Sejmu będzie brać udział w Radzie państwa tylko w sprawach wspólnych z inszemi krajami reprezentowanemi w Radzie państwa.

Dr. Rechbauer zażądał, by rząd wystąpił z potrzebnemi wyjaśnieniami.

Minister spraw wewnętrznych dr. Giska zapytał, jak delegaci galicyjscy pojmują zawarty w rezolucyi odpowiedzialny przed Sejmem rząd krajowy?

Br. Tinti utrzymywał, że kunkt 2. rezolucyi jest najważniejszym, gdyż zmusza do odrębnego stastanowiska dla Galicyi.

Br. Tinti, dr. Perger i dr. Rechbauer zabierali głos w kwestyi formalnej.

Deputowany dr. Grocholski zbijał twierdzenia br. Tintiego, jakoby Galicya żądała odrębnego stanowiska. Galicya żąda jedynie wyjątkowego stanowiska co do §. 11. ustawy zasadniczej państwa i rozszerzenia zakresu działania Sejmu w interesie kraju.

Co do pytania postawionego przez ministra spraw wewnętrznych dr. Giskrę odpowiedział mowca, że wymieniony w §. 8. rezolucyi zarząd krajowy odpowiedzialny jest przed Sejmem za przeprowadzenie ustaw przez Sejm uchwalonych, tak samo rząd państwa, ministerstwo odpowiedzialnem jest za przeprowadzenie ustaw uchwalonych w Radzie państwa. Zarząd ten krajowy byłby tedy co do ustaw uchwalonych przez Sejm samoistny i niezawisły, do czego zmierzają także i żądania zawarte w §. 3. rezolucyi.

Minister spraw wewnętrznych dr. Giskra odpowiedział na to, że rząd odpowiedzialny jest za wszystkie ustawy, bez różnicy, czy takowe przez Sejm czy przez Radę państwa uchwalone zostały. Odpowiedzialny przed Sejmem rząd krajowy niezawisły od rządu centralnego jest niemożebnym, gdyż niezgadza się to jednolitością rządu.

Br. Tinti w dłuższej przemowie dowodził, że podług §. 12. zasadniczych ustaw państwa wszelkie ustępstwo uczynione Galicyi należy się i wszystkim innym krajom.

Minister dr. Giska kładł nacisk na §. 8. rezolucyi, który mieści w sobie całą jej podstawę. Pierwej należy się zastanowić, czy można ustanowić rząd krajowy odpowiedzialny przed Sejmem, a potem dopiero należy przystąpić do sposobu jego urządzenia i określenia jego kompetencyi.

Dr. Czerkawski zażądał by rząd wypowiedział swe zapatrywanie co do §. 8. rezolucyi. Mowca bronił konieczności rządu odpowiedzialnego przed Sejmem. Tylko Rada państwa bowiem, rzekł mowca, a nie Sejm ma prawo postawienia ministrów w stan oskarżenia. A tego prawa nie użyje z pewnością Rada państwa dla obrony ustaw krajowych. A Sejm potrzebuje jednak dla bezpieczeństwa organu, który mógłby sam do odpowiedzialności pociągnąć.

Minister dr. Giskra w dłuższej mowie wyjaśnił zdanie prezydenta ministrów wypowiedziane na pierwszem posiedzeniu komisyi i położył nacisk na to oświadczenie, że rząd w całości rezolucyi przyjąć nie może, lecz gotów jest dla przywrócenia spokoju poczynić niektóre koncesye, jeżeli przez to spokój zostanie stanowczo przywrócony, a reprezentacya państwa osiągnie zupełną niezawisłość. Przytem dodał dr. Giskra, że koncesye podobne bez przywrócenia stałego pokoju i gwarancyi podobnej poczynione być nie mogą.

Dr. Rechbauer zarzucił mowie tej niejasność, gdyż uważa zaprowadzenie bezpośrednich wyborów za warunek stanowczego przyjęcia rezolucyi.

Dr. Schindler zapytał delegatów galicyjskich, w których punktach skłonni są do ustępstw.

Dep. Skene oświadczył, że rezolucya dąży do przemienienia dualizmu w trializm i dlatego głosować będzie przeciw wszystkim punktom rezolucyi.

Minister dr. Giskra oświadczył, że takie powstawanie przeciw całej rezolucyi jest niestosownem byle tylko rząd uczyniono niezawisłym od Sejmów krajowych i żądał, by delegaci galicyjscy jakkolwiek nieposiadają mandatu na przyzwolenie bezpośrednich wyborów wypowiedzieli swe osobiste zdanie w tej kwestyi.

Br. Tinti zapytał ministra czy rząd nadałby Galicyi odrębne stanowisko, gdyby żądanym gwarancyom zadość się stało i zwrócił uwagę na zmiany całej konstytucyi, któreby ztąd wyniknąć musiały.

Minister dr. Giskra odparł, że odpowiedź na pytanie br. Tintiego wypływa z samej istoty rzeczy, i tak n. p. z zaprowadzenia odpowiedzialnego przed Sejmem rządu krajowego w Galicyi nie wynikałaby jeszcze konieczność uczynienia takiejże koncesyi dla Galicyi i Tryestu lub Istryi; z wprowadzenia osobnego senatu sądowniczego dla Galicyi nie wypływa potrzeba zastosowania tej koncesyi także i dla Vorarlbergu. Przedewszystkiem bowiem należy uwzględniać właściwości każdego kraju.

Dr. Grocholski oświadczył, że dzisiaj idzie tylko o to, czy Galicyi ma być daną rezolucya, nie zaś o to, czy i inne kraje dostać mają takie same koncesye. W odpowiedź na pytanie dr. Giskry oświadczył dr. Grocholski, że przeciw §. 1. rezolucyi nigdy głosować nie będzie. A §. 1 opiewa: „Sejm określa wyłącznie sposób wybierania delegacyi do Rady państwa.“ Mowca oświadczył, że za bezpośredniemi wyborami nigdy głosować nie będzie, gdyż wybory do Rady państwa należą tylko do sejmów krajowych. Gdyby miała zapaść uchwała zaprowadzająca bezpośrednie wybory, decyzya pod tym względem przysługuje jedynie sejmom krajowym.

Część historyczno-statystyczna.

Sprawozdanie Komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego za rok 1869.

(Ciąg dalszy.)

VI. Subwencyę **na nasiona** w kwocie 200 złr. zamyśla komitet użyć w części na sprowadzenie i rozpowszechnienie mało znanych nasion — w części zaś na premiowanie doborowego zboża do siewu, jakto niższo-austr. Tow. z wielkim skutkiem od lat kilku praktykuje. Nareszcie:

VII. Subwencya 2000 złr. na założenie **niższej szkoły rolniczej w Stanisławowie** przy zakładzie ochrony nad opuszczonemi chłopcami, uzyskaną została na podanie zarządu tegoż zakładn, poparte przez komitet.

Subwencyę podniesiono, a stosując się do wymogów reskryptu ministeryalnego, zawezwano zarząd tegoż zakładu i oddział stanisławowski, do wypracowania planu tejże szkoły za wspólnem porozumieniem, poczem kwota wypłaconą zostanie.

Nadzór co do kierunku naukowego nad rzeczoną szkołą przysłużać ma komitetowi, a względnie odnośnemu oddziałowi.

Uzupełniając obraz czynności subwencyjnych wspomnąć jeszcze winniśmy, iż w obec już przyrzeczonej subwencyi rozpisał komitet 10 premiów po 100 złr. na urządzenie wzorowych gnojarni zbiorników na gnojówkę, w drodze okólników do oddziałów i ogłoszeń do dzienników; tudzież, iż wniesione zostały dwa nowe podania o subwencyę na działy owczarstwa i pszczelnictwa.

Zechce przy tej sposobności sz. zgromadzenie wziąć do swej wiadomości, iż ze strony namiestnictwa wydelegowany został do brania udziału w naradach komitetu nad sprawami subwencyjnemi, w myśl §. 38 statutu, c. k. radca namiestnictwa W. Adolf Pauli. Wydział zaś krajowy dotąd delegata nie mianował.

Przechodzimy do **uchwał** ostatniego **ogólnego zgromadzenia**.

Statut Towarzystwa w brzmieniu przez 37. ogólne zgromadzenie uchwalonem, przedłożony został namiestnictwu; a pod dniem 28. maja 1869 zawiadomiło nas namiestnictwo, iż przeciw statutowi temu nie ma nic do nadmienienia. W skutek tego odwołano 38. ogólne zgromadzenie. Statut odbito w 2000 egz i rozesłano wraz z instrukcyą oddziałom, wzywając je do zreorganizowania się na podstawie tegoż; członków zaś nie należących do żadnego oddziału wezwano, aby się przyłączyli do jednego z oddziałów, podług swego wyboru.

Dotąd wszakże nie wszystkin jeszcze oddziały wezwaniu temu zadość uczynić mogły.

Uchwaloną na wniosek sekcyi administracyjnej do Rady państwa, aby ustawą państwową jedynie tylko ogólna kwota podatków dla Galicyi ustanawianą była, a rozkład tejże przysłużał ustawodawstwu krajowemu, wniesiono na ręce prezesa Towarzystwa. Zgodnie też z uchwałą odbito petycyę i jej uzasadnienie w 1000 egzemplarzach, które rozesłano członkom Rady państwa — jakoteż oddziałom; — a nadto postarano się o umieszczenie w dziennikach krajowych.

Wniesiono podanie do ministerstwa o subwencyę 4000 złr., na pokrycie deficytu szkoły dublańskiej z roku 1868/9, — i zyskano takową.

Również pomyślnym skutkiem uwieńczone zostało drugie podanie komitetu do ministerstwa, o subwencyę 12.000 złr. na postawienie budynków mieszkalnych dla profesorów.

Dekretem pod dniem 11. sierpnia wydanym, przyznało wysokie ministesstwo całkowitą sumę — wypłaciło wszakże tylko połowę, rezerwując drugą połowę na rok przyszły; — po otrzymaniu, której to sumy przystąpiono do wypalania cegieł — a budowniczego pana Kuhna uproszono do wypracowania planów. Plany są już gotowe, i wszelkie inne czynności są w toku.

Z przedłożonego jednak kosztorysu pokazuje się, iż udzielona suma nie wystarczy na wystawienie pomieszkania dla czterech profesorów.

W dopełnieniu też uchwały ogólnego zgromadzenia wniesiono petycyę do Sejmu na ręce Wydziału krajowego, o podwyższenie subwencyi krajowej na szkołę dublańską z 5000 na 10.000 złr. w. a.

Wydział krajowy wszakże nie widział się w możności poparcia jej skutecznie, tak w obec udzielonej przez rząd subwencyi, jakoteż z powodów innych, i odesłał komitet na drogę zwykłą, wniesienia tej petycyi przez którego z posłów; — z której wszakże komitet nie zrobił użytku, bacząc na skutek wątpliwy, skoro petycya przez Wydział krajowy, popartą być nie może.

Gdy jednak deficyt szkoły dublańskiej stale się ponawia, postanowił komitet wnieść znowu podanie do ministerstwa o subwencyę na pokrycie deficytu bieżącego — a nadto odnieść się do szan. Rady po ostateczną decyzyę w celu ustalenia bytu szkoły dublańskiej, i w tym celu postawiony będzie wniosek osobny.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Dr. Czerkawski oświadczył tożsamo, że bezpośrednie wybory naruszają prawo sejmów krajowych i że uważa takowe za całkiem niestosowne dla Galicyi. Wybory bezpośrednie, rzekł mowca, byłyby wstrętną instytucyę, apelowanoby do mas, by zachwiać jedność państwa złożonego z narodowości. Mowca przypomniał słowa Macchiavelliego, który twierdził, że należy się oprzeć na tych, którzy zajmują podrzędne stanowisko. Wybory bezpośrednie byłyby rzekł dr. Czerkawski, środkiem destrukcyjnym w kraju, a przy tem są one i całkiem niepotrzebne. Galicyjscy deputowani nie żądają w rezolucyi żadnej ofiary, chcą oni jedynie przysporzyć Radzie państwa nowy żywioł siły.

Dr. Kuranda zaprotestował przeciw twierdzeniu dr. Czerkawskiego, że bezpośredniemi wyborami zmierza rząd do rozkładu stronnictw w Galicyi. W końcu zwrócił mowca na to uwagę komisyi, że koncesye Galicyi przyznane, musianoby przyznać i Czechom. Mowca oświadczył także, że gotów jest pójść jak najdalej w zaspokojeniu słusznych żądań Galicyi.

Minister dr. Giskra protestował tożsamo przeciw twierdzeniom dr. Czerkawskiego i posądzeniu rządu o machiavellizm w swem zachowaniu się względem Galicyi. Przytem odwołał się minister na stanowisko, jakie rząd zajął w obec sejmu galicyjskiego w r. 1868 i 1869 na ilość sankcyonowanych ustaw, na ulepszenia w administracyi i na wprowadzenie języka polskiego do urzędu.

W końcu postawił dr. Leonardi wniosek następujący: Uchwała co do wniosku dr. Grocholskiego zapaść może tylko wtedy, gdy przeprowadzona zostanie dla izby deputowanych reforma wyborcza w duchu bezpośrednich wyborów. Wysoka izba raczy wezwać rząd, by jaknajprędzej przedłożył izbie deputowanych wniosek względem zaprowadzenia tej reformy wyborczej.

Przeciw temu wnioskowi powstał minister dr. Giskra i żądał, by nad pojedyńczemi punktami dalej dyskutowano. Uchwały sejmów krajowych o bezpośrednich wyborach rząd przedłoży izbie deputowanych jak najprędzej.

Po tem oświadczeniu ministra dr. Leonardi cofnął swój wniosek.

Posiedzenie skończyło się o $2\frac{3}{4}$ godzinie po południu.

— Gazeta wiedeńska pisze:

W skutku najwyższego postanowienia względem podziału czynności między ministerstwo obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego a ministerstwo spraw wewnętrznych następujące przedmioty przechodzą od dziś (d. 15. b. m.) do c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych:

1. Wszystkie sprawy bezpieczeństwa publicznego, prasowe, teatralne, paszportowe, meldunkowe i sprawy stowarzyszeń, fałszowanie monet i przewóz broni, jakoteż centralny dziennik policyjny.

2. Wszystkie dyrekcye policyi, komisaryaty i expozytury, tudzież przydzielenie do władz politycznych urzędnicy policyjni z całym swoim zakresem działania jakoteż sprawy obsadzenia tych posad tudzież czynności urzędowe pogranicznych urzędów celnych względem przejezdnych.

3. C. k. cywilna straż bezpieczeństwa, podczas gdy czynności żandarmeryi i wojskowej straży policyjnej zostają przy ministerstwie obrony krajowej.

4. Ewidencya funduszów co się tyczy dotacyi z tytułu „bezpieczeństwo publiczne".

Przechodzący w skutek tego przeniesienia do ministerstwa spraw wewnętrznych urzędnicy dotychczasowego ministerstwa obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego pełnią tam swoje czynności urzędowe bez osobnego przedstawiania się.

Paryż. Na posiedzeniu ciała prawodawczego z d. 12. lutego wstąpił na trybunę Ordinaire, by odczytać izbie list Rocheforta. Ordinaire zaczyna czytać: „zważywszy, że odpowiedzialność zwierzchnika państwa jest zupełnie illuzoryczna... (głosy: to nie jest list). Prezydent chciał poznać charakter tego listu. Ordinaire: Nasi koledzy, którzy znajdują sie w więzieniu mają prawo porozumienia się z izbą.

Po dalszej uwadze prezydenta żądał Ordinaire. by pismo Recheforta złożono na stół izby, (z różnych stron okrzyki: nie, nie!)

Duqué de la Fauconniera: Wrzucić je do kosza Marsylianki!

Ordinaire powtórzył swe żądanie. Prezydent oświadczył, że izba przyjmuje tylko pisma przedłożone jej w sposób określony w regulaminie. Pisma Rochetorta nie przyjęto do wiadomości.

Pismo to brzmi jak następuje: „Zważywszy, że odpowiedzialność zwierzchnika państwa jest zupełnie illuzoryczną; zważywszy, że są sądy dla sądzenia ministrów; zważywszy że aresztowano deputowanego na ulicy w pośród tych, którzy go deputowanym obrali, podczas gdy można go było aresztować w domu. gdyż po posiedzeniu aż do chwili gdy wyszedł na zgromadzenie gdzie miał przewodniczyć nie opuszczał swego pomieszkania; zważywzsy, iż bez żadnego wyroku z pogwałceniem wszelkich praw własności zawieszono wydawnictwo dziennika przez bezprawne aresztowanie wszystkich jego redaktorów; zważywszy, iż napadnięto na obywateli z bronią, na które ustawa nie pozwala, raniono i zabijano ich; zważywszy, iż cały szereg tych zamachów jest bezsprzecznie tylko prowokacyą; ma podpisany zaszczyt przedłożyć izbie wniosek, by ministrów postawiono w stan oskarzenia za podburzanie do wojny domowej. Henryk Rochefort, deputowany z pierwszego okręgu wyborczego Paryża.

Z porządku dziennego przystąpiono do interpelacyi w sprawie rolnictwa. Interpelacyę dep. Keretry względem jezuitów odroczono aż do ukończenia debaty o politycznych dyskusyach.

— Na posiedzeniu francuskiego ciała prawodawczego w d. 15. b. m. toczyła się debata nad wnioskiem Foulda względem artykułu dodatkowego do regulaminu. Wniosek ten odesłano do komisyi dla spraw parlamentu.

Dokumenta i dyplomy.

Goret, Grabówki, Kłosów, Marcinkowice, Marklówka, Mierziaczka, Turówka, Wieliczka.

1386, 1393, 1395, 1403, 1413, 1421. 1569, 1597, 1750.

Wypis z metryk koronnych aktu komisyjnego, obejmującego oddanie wójtowi wielickiemu Janowi Szczerbiczowi niektórych gruntów i dochodów w używanie, tudzież dochodzenie względem dziedzictwa Goret.

(Ciąg dalszy.)

83 simul cum vico Advocatiæ | minoris, et cum sexto denario census, alysq(ue)
84 rebus eodem | Decreto S(acr)æ R(egi)æ M(ajes)t(a)tis Actori adjucatis, at-
85 q(ue) ad satisfacien(dum) | in toto Decreto prædicto S(acræ) R(egiæ) M(a-
86 jestatis), sitis itaq(ue) parituri præ|misssa attentaturi, et eis satisfacturi. Da-
87 tum **Cracouiae,** Die | Trigesima Mensis May, Anno Domini, **Millesimo**
88 **Quin|gentesimo, Nonagesimo, Septimo.**

wraz z osadą mniejszego Wójtostwa, z szóstym denarem czynszu i z innszemi należytościami tymże wyrokiem Jego Królewskiej Mości Powodowi przysądzonemi, słowem na zadośćczynienie we wszystkiem wspomnionemu wyrokowi Króla Jego Mości. Macie się przeto stawić, przy przerzeczonych czynnościach bydź obecnymi i onych dopełnić. Dano w ***Krakowie*** *dnia 30go miesiaca maja roku Pańskiego* ***Tysiącznego Pięćsetnego Dziewięćdziesiątego Siódmego.***

89 *Stawił potym Wozne|go, Opatrznego Błażeia Kołka z Sircze,*
90 *który zeznał, iż we Wto|rek przed Swiętem Bożego Ciała blisko prze-*
91 *szły, to jest dzis dwie | niedzieli takową innotescencyą położył. Zaczym*
92 *prosił Tenże | Aktor aby Ich M(ościowie) naprzód do wymiaru przeo-*
93 *pisanych czterech | łanów. a potym do drugich rzeczy w Dekrecie*
94 *K(róla) J(ego) M(ości) opisanych | postąpili. Do czego pokazał* Re-
95 scriptum authenticum [5]) *z Xiąg | Skarbowych podpisany rękami Ich*
96 *M(ość) PP. Podskarbich, tak | Koronnego, iako y Nadwornego, we-*
97 *dle którego prosił, aby się | Ich M(ość) zachować raczyli. Przeciwko*
98 *temu, Sławetni Burmistrz | Woyciech Gortacki, y Rayce, Woyciech*
99 *Skąpski, y Walenty Skal|ski, Stephan Skurmirski, Franciszek Szczy-*
100 *głowski, Moy|ciech Kocieła, Tomas Kozłowski, swym, y wszytkiego*
101 102 *pospol|stwa imieniem, opowiedzieli się, że iestesmy gotowi czy|nic do-*
103 *syć Dekretowi K(róla) M(ości) o wymierzaniu czterech łanów | jako Dekret*
104 *Krola J(ego) M(ości) opiewa. Tylko że baczemy do wy|mierzania ła-*
105 *nów pomiar nie wedle polskich mensur, a|le raczey do włok litewskich,*
106 *albo ruskich (Skarbu Koron|nego przez P(ana) Donataryusza pokaza-*
107 *ny) przynależący, y podo||bno na inszy sposob* ex Regestro Thesauri Re-
108 gni juxta infor|mationem Decreti S(acræ) R(egiæ) M(ajestatis) [6]) *miał bydz*
109 *wypisany* Polon(iæ) Minor(is) | Advocatys [7]) *do pomiaru służący, a tak*
110 cum Protestatione [8]) *na | takowy pomiar nie pozwalaią. Na co aktor po-*
111 *wiedział, że to | iuż raz* decisum [9]), *tę miarę Krolowi J(ego) M(ości)*
112 *ukazano, wedle | tey K(ról) J(ego) M(ość) mierzyć kazał, tę Aktor*
113 authentice [10]) *pokazuie. — | Ich M(ość) PP. Kommissarze przysłu-*
114 *chawszy się kontrowersyi | obudwu stron bacząc to, że K(ról) J(ego)*
115 *M(ość) miarę, którą łany A|ktorowi wymierzane bydz maią, w Dekrecie*
116 *swoim speci|fikowac raczył, y Aktor ią* authentice [10]) *z Regestrow Skar-*

bo|wych pokazuie, in vim executionis rei judicatæ [11]) *skazali, | że miara* 117 118
przerzeczonych czterech łanów ma bydz czyniona | wedle tego Reskryp- 119
tu, ktory Aktor z Regestrow Skarbowych | pokazuie, którą to miarę 120
pewnym osobom, tak z strony swey | iako y od obudwu Stron depu- 121
towanym zleciwszy, rozkazali, | aby interea [12]) *Strony Inkwizycyą o* ***Go-*** 122
reth *wedle Dekretu K(róla) J(ego) M(ości) | odprawowali, do ktorey* 123
się Ich M(ość) gotowemi bydz ofiarowali. | Gdy się tedy miara roli, 124
y ulic obudwu woytowskich odpra|wiła, a znalazło się tego dwa łany 125
bez pułdziesiąta morgow, | prosił Aktor aby mu ostatek z rol, y gron- 126
tow mieyskich | wedle Dekretu K(róla) J(ego) M(ości) przymierzono 127
było. Na co Pozwani | tak powiedzieli. Po wymierzeniu pułtrzeciu ła- 128
nu, y domy | y z zagrodami na wielkiey y małey ulicy Woytostwa, że 129
się tyl|ko z wymiaru pokazały dwa przez pułdziesiątu mor|gow (dla 130 131
tak długiego w rozciągnieniu sznuru) aby się do|mierzało, co nie do- 132
stawa, pokazali Mieszczanie grontu miey|skiego (za mieysce roli szpy- 133
talney do Woytostwo należącey, kto|rą Dekretem Krol J(ego) M(ość) 134
Szpitalowi intact(e) [13]) *zachować raczył* [14]) *Wszakże || Mieszczanie* 135
de censu antiquitus [15]) *z tey roli, iako Woytostwu na|leżącey,* juxta anti- 136
quum Regestrum Florenos duos, grossos | decem octo [16]), *że go Miastu po-* 137
winno płacic, y tu przed Sądem | WMMPP. Kommissarzow przypo- 138
wiadaią się dwie partykule, | iedne przy szpitalnych rolach, a drugą 139
circa patibula Ciuitatis. [17]) | *A iż ieszcze na tych do odmiaru czterech* 140
łanow dosyc nie | stało się, pokazali cum protestatione [18]), *że iako te* 141
gronty nie | były a fundatione Civit(a)tis [19]) *Miastu nadane, ale przez* 142
Mie|szczany jure acquisit(o) [20]) *za pieniądze kupnem od pułtoru* 143
set lat | albo daley dostane, a iż one na domierzanie z Dekre- 144
tu K(róla) J(ego) M(ości) | ex civilibus Bonis [21]) *podaią,* 145

[5]) Wypis wiarogodny. — [6]) Z rejestru Skarbu koronnego stosownie do wskazówek w wyroku Króla Jego Mości. — [7]) Wójtostwom w Małej Polsce. — [8]) Zaświadczeniem się przeciw. — [9]) Rozstrzygnięte. — [10]) Wietelnie. — [11]) W moc wykonania rzeczy sądzonej. — [12]) Tymczasem. — [13]) Nienaruszenie. — [14]) Następuje okres niejasny. — [15]) Co się tyczy czynszu zdawna. — [16]) Według dawnego regestru złotych dwa, groszy ośmnaście. — [17]) Przy szubienicach miejskich. — [18]) Z zastrzeżeniem się. — [19]) Przy założeniu Miasta — [20]) Prawem nabywczem. — [21]) Z posiadłości miejskich. —

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Choiseul twierdzi, że wybór tej ostatniej komisyi ma charakter wyłączny, mało pojednawczy, i życzy, aby komisya była wybrana losem.

Na oświadczenie Favra, że większość należy do dawnego rządu, odpowiedział Ollivier: Większość przepisała ministerstwu politykę. Pojednanie z osobami jest pierwszym obowiązkiem. Wybór komisyi zapomocą losowania nie oznaczałby pojednania, lecz ustąpienie. Większość nie powinna ustępować, ma ona swoje zdanie, swoją zasadę, swój cel i powinna ściśle trzymać się tych, którzy reprezentują jej politykę w obec osób, które jej nie reprezentują. Tak dzieje się we wszystkich wolnych rządach. Większość może kiedy naruszyła prawa mniejszości, ale tu nie zachodzi ten wypadek. Ministeryum powstało z większości obeznanej z opinią publiczną. Byłoby krokiem niekonstytucyjnym nie szanować kolegów i przywłaszczać sobie prawo przemawiania w imieniu narodu. Żądanie rozwiązania izby zmierza do przedłużenia niepokojów i agitacyi w chwili, gdy kraj się uspokaja. Postanowiliśmy wytrwać na drodze liberalnej i nie zmuszą nas do jej opuszczenia ani rozruchy uliczne, ani nieuzasadnione zaczepki w dziennikach lub w izbie. — W końcu minister zachęcał do zgody dla utrwalenia wolności.

Jules Favre przemawiał w obronie prawa domagania się rozwiązania tak w izbie jak i po za izbą, ponieważ teraźniejsza większość jest wynikiem stanu rzeczy, który ministerstwo powinno zmienić.

Ordinaire obstaje przytem, aby prezes odebrał oświadczenie Rocheforta. Prezes twierdzi, że postąpił według regulaminu, izba bowiem oświadczyła się za przejściem do porządku dziennego. Ponieważ Ordinaire nie przestaje upierać się przy swojem zdaniu, wezwano go do porządku.

Prezes oznajmia, że przedłożono mu projekt ustawy znoszący powszechną ustawę o bezpieczeństwie. Po lewej stronie słychać wołania, aby zniesiono dekret z r. 1851. Ollivier oświadcza, że ministeryum zaproponuje także zniesienie tego dekretu.

W dalszym ciągu posiedzenia Jules Favre wystąpił z oświadczeniem, że aresztowano znowu 400 osób. Żąda, aby wydelegowano kilka sędziów śledczych dla prędszego załatwienia sprawy.

Ollivier odpowiedział, że sądy znają swoją powinność i uczynią co będzie potrzeba.

Cremieux popiera wniosek Favra, co wznieca w izbie żywą niecierpliwość.

Glais Bizoin i Pellatan mówią o zakazanem zgromadzeniu publicznem. Pellatan zapytuje, dlaczego zakazano to zgromadzenie, na którem on miał przemawiać, a nie zakazano tego, na którem przemawiał Jules Favre.

Minister odpowiedział, że nic nie wie o tym wypadku, lecz nie omieszka poinformować się w tym względzie.

— D. 11. b. m. aresztowano w Paryżu znowu bardzo wiele osób i wytoczono proces sedmiu „redaktorom dziennika „Reforme“ za podburzanie do nienawiści przeciw rządowi i do zbrodniczych czynów, tudzież za rozszerzanie fałszywych wiadomości. Z powodu tych wypadków pisze „Patrie“: „Możemy zapewnić, że ważne i bardzo kompromitujące papiery znaleziono w pomieszkaniach tych osób, które władze w ostatnich trzech dniach aresztowały. Papiery te są punktem wyjścia dla śledztwa, które prowadzone jest teraz pilnie i energicznie. Śledztwo to wyświeci karygodne cele, które sobie wytknęli przewódzcy ostatnich ruchów, a publiczne rozprawy dowiodą słuszności i konieczności tych środków, których dla stłumienia niepokojów użyto.“ „La Presse“ zaprzecza pogłosce, jakoby aresztowano Flourensa i schwytano w Tuileryach indywiduum uzbrojone w rewolwer.

— We czwartek w nocy i w piątek rano aresztowano 35 osób, 5 zaś uszło z rąk policyi. Z tych 35 osób aresztowano 12 u urzędnika Dupont, resztę zaś w własnem pomieszkaniu. Czterech komisarzy policyi i 27 ajentów policyjnych udało się w piątek o godzinie 11. rano do pana Dupont, gdzie znajdowało się właśnie 12 panów, kilka pań i dzieci. Dupont dawał u siebie wieczorek, lecz policya utrzymuje, że naczelnicy spisku zeszli się tam na naradę. Policya zrobiła rewizyę, a potem odwiozła wszystkich gości Duponta do Mazas. Imiona tych 35 aresztowanych są następujące: Dupont, Petiot (malarz), Tony Moslin, Godinot, Sappia (wszyscy ci wymienieni tutaj mają tworzyć komitet spiskowy), dr. Villeneuve i jego brat, Meusenic (ci trzej wraz z Verdierem i Tridonem, których jednakże dotąd jeszcze nie aresztowano, mają być głównymi naczelnikami spisku), Chapuis, Hubert, Fontaine (syn), Robersat, Touchard, Villet, Berton, Guillaume, Mabille, Cazona (z redakcyi dziennika „Reveil“), Garreau, Cournet (z „Reveil“), Rauvier, Brunezau, Adolf Robert, Benel, Boquet (literat), Bulthier, Drain, Fontaine (profesor), Querin, Joly (syn), Mollevau, Mégy (który ajenta zastrzelił), Paquelin, Pellerin (literat), Ramet i Casse.

— By sparaliżować agitacye radykalnego dziennikarstwa w armii francuskiej, podaje „Constitutionnel“ następujące ciekawe daty statystyczne o awansowaniu szeregowych żołnierzy na wyższe stopnie: „Armia francuska liczy obecnie wraz z intendanturą 18.643 oficerów; 11.347 oficerów pochodzi z armii a 7292 z szkół wojskowych (école militaire, St. Cyr, politechniczna szkoła i t. d.) Dwaj oficerowie pochodzący z wojska zostali marszałkami (Bazaine i Randon), 11 oficerów takich zostało jenerałami dywizyi, 27 jenerałami brygady, 76 pułkownikami, 60 podpułkownikami, 373 szefami batalionów czyli majorami, 4 97 kapitanami, 3263 porucznikami a 3202 podporucznikami. Intendantura składa się z czteru intendantów, 23 podintendantów i 9 adjoints, którzy służyli jako podoficerowie. W piechocie i konnicy liczba oficerów pochodzących z wojska wynosi dwie trzecie części ogólnej liczby oficerów. Sztab jeneralny składa się wprawdzie z samych uczniów szkół wojskowych, jednakże wielu z nich przed wstąpieniem do szkoły Saint Cyr służyło w armii. I dzisiaj tedy jest jeszcze prawdziwem to przysłowie, że francuski żołnierz nosi w swej tornistrze buławę marszałka. Dzisiejszy najwyższy dowódzca gwardyi cesarskiej wstąpił w r. 1832 jako prosty żołnierz do armii. Nie można powiedzieć, by tę karyerę swoją zawdzięczał protekcyi, gdyż ojciec jego był podówczas urzędnikiem za granicą. Dwaj jenerałowie dywizyi przy gwardyi panowie Camon i Vinoy byli muskieterami. Dziś pierwszy z nich jest senatorem i ozdobiony wielkim krzyżem, drugi jest tożsamo senatorem i oficerem legii honorowej.“ Tenże sam dziennik pisze dalej, co następuje: „Czytamy w „Francais“, że wielu oficerów zdegradowano i że władze wojskowe odkryły spisek w wojsku, do którego należy 50 oficerów i podoficerów. Spiskowi mają wiele zwolenników w cesarskiej gwardyi. Doniesienia te są bezzasadne. Możemy zapewnić, że od kilku tygodni żaden oficer nie został karany za jakieś przekroczenie polityczne i że zachowanie podoficerów jest zawsze bardzo dobre. Jest to rzecz ubolewania godna, że dzienniki, które przychylne są szczerze porządkowi, podają takie alarmujące wieści, nie przekonawszy się przedtem o ich prawdziwości.“

Medyolan. „Perseveranza“ podaje bliższe wiadomości o rewolucyjnych proklamacyach, które się pojawiły w Medyolanie d. 9. i 10. b. m. Proklamacye te pisane są stylem bombastycznym i powołując się na wypadki paryskie wzywają do utworzenia powszechnej rzeczypospolitej, którą tylko wywalczyć można z barykad. Medyolan powinien wystąpić z inicyatywą w tej sprawie. Proklamacye te pisane i drukowane noszą następujący podpis: Rewolucyjny republikański komitet sekcyi II. Ludność nie zważała wcale na te proklamacye.

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) Dn. 16. b. m. przyszła do szynku pod L. 421 2/4 nieznajoma wyrobnica, wypiła kieliszek wódki i padła nieżywa.

(Szczególne wypadki śmierci.) Mikołaj Szeremeta z Foroszczy w pow. samborskim, jadąc w nocy z 5. na 6. b. m. z Łąki do domu, poniosł w drodze śmierć przez zmarznięcie. W Hordyni i Dorożowie w tymże powiecie zmarzło kilka sztuk bydła. Dn. 13. b. m. Anna Tracz z Niżborga starego w pow. husiatyńskim, idąc do Kierniczek, poniosła w drodze śmierć przez zmarznięcie.

(Zbiegli przestępcy.) Ścigany jest przez sąd śledczy w Busku wychodźca Jan Kościuk z Rosyi, który zbiegł z powodu popełnionej kradzieży z Radziechowa przed uwięzieniem. Jest wzrostu średniego, silnej budowy, liczy około lat 30.

Ścigany jest przez sąd śledczy w Wadowicach za zbrodnię oszustwa Alfred Szersznik, były elew urzędu telegraficznego w Wadowicach, zkąd zbiegł. Liczy około lat 24, średniego wzrostu, ubiera się elegancko.

Sąd obwodowy w Samborze ściga Nastunię Karczmarową, także Karczmarczykową zwaną, która miała być za morderstwo własnego dziecięcia uwięziona, lecz uciekła z drugiem nowo narodzonem dzieckiem swojem. Ma około 19 lat, wzrostu średniego, niezwykle długich ciemnoblond włosów, nosi około głowy wieniec z warkoczów spleciony. Ma być rodem z Nowosiółek dydyńskich pod Kalwaryą.

Dalej ściga ten sam sąd Dwoirę albo Woirę Herzbergową, która zbiegła utopiwszy swoje dziecko w studni gminnej we wsi Szadem. Jest rodem z Kulczyc, liczy około 19 lat, jasnoblond włosów, wzrostu bardzo słusznego.

— Dla pogorzelców Lanckorony zebrane zostały w pow. bialskim następujące datki: parafianie z Bulowic 10 złr., ks. pleban z Bielan od parafian z Bielan, Łąk i Kańczugi 17 złr. 33 c., osoba niechcąca być wymienioną 5 złr., inni 4 złr. 67 c., ks. pleban z Polanki wielkiej od parafian 15 zł., gmina Malec 4 złr. 66 c., ks. pleban z Poręby wielkiej od parafian 5 złr. 60 c.

(Pożary.) Dnia 21. z. m. w Humniskach w pow. brzozowskim zgorzał dach na domu i zboże na strychu będące, przez nieostrożność, szkoda 100 złr.; d. 31. z. m. w Tustanowicach w pow. drohobyckim dom kupca izraelity z ruchomościami i towary korzenne, przez nieostrożność, szkoda 2500 złr.; d. 1. b. m. w Tynowie w pow. drohobyckim dom włościański, przez nieostrożność, szkoda 200 złr.; d. 3. b. m. w Tustanowicach w pow. drohobyckim destylatornia parafiny, skutkiem pęknięcia kotła, szkoda 2000 złr.; d. 10. b. m. w Bolszowie w pow. żółkiewskim stajnia dworska ze 120 wołami należącemi do dzierzawców, ogień miał powstać przez nieostrożność, wzbudza to jednak jak nam piszą podejrzenie, iż nie uratowano ani jednego wołu, chociaż w stajni było czworo drzwi i kilku parobków w stajni obecnych. Szkoda wynosi przeszło 12.000 złr., była jednak ubezpieczona.

D. 3. b. m. w Albigowej w pow. łancuckim zgorzała zagroda włościańska, przez nieostrożność, szkoda wynosi 2000 złr.

(Zmiana temperatury.) W Insbruku zdarzyła się d. 13. b. m. taka zmiana temperatury, która pod względem meteorologicznym zasługuje na uwagę. O 7mej godzinie rano wskazywał termometr 7 stopni zimna, a po południu o 3ciej godzinie 9 stopni ciepła. W ośmiu godzinach podskoczył tedy termometer o 16 stopni.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 17. lutego. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. — c. do 8 złr. 10 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 45 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 60 c. do 4 złr. 70 c., owies 100 ℔ 3 złr. — c. do 3 złr. 10 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 20 c. do 4 złr. 30 c., hreczka 140 ℔ 3 złr. 90 c. do 4 złr. — c., koniczyna 180 ℔ 50 złr. — c. do 52 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. — c. do 13 złr. 50 c., lnianka 150 ℔ 10 zł. — c. do 10 złr. 50 c., groch 180 ℔ 4 złr. 75 c. do 5 złr. — c.; łój 100 ℔ 32 złr. 50 c. do 33 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 50 do 55 złr.; spirytus wiadro 12 złr. — c. do 12 złr. 25 c.

Ceny targowe w miesiącu styczniu:

	Miejsce targu:									
	Sądowa Wisznia		Mościska		Radymno		Jarosław		Sieniawa	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	.	4	.	3	75	4	16	3	90
„ żyta	2	10	2	18	2	35	2	43	2	25
„ jęczmienia	1	90	1	80	1	90	2	3	1	90
„ owsa	1	40	1	40	1	25	1	41	1	30
„ hreczki	2	10	2	40	2	50	2	50	2	.
„ kukurudzy	.	.			.		.	.	.	.
„ ziemniaków	.	60		60	.	60	.	80		60
Grochu	2	50	2	50	2	50	3		2	40
Cetnar siana	1	20	1	20	1	10	1	28	1	.
Sąg drzewa twardego	7	.	8	50	7	.	8	71	6	.
„ „ miękkiego	5	.	7	.	5	.	6	90	5	.
Funt mięsa wołowego	.	16	.	15	.	18		17	.	13
Miara wina	.	80	1	25		.	.	80	.	75
„ piwa		16		18	.		.	16		16
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	.	.	30	.	20		.
„ bez wiktu	.	30	.	35		35	.	40	.	25

(Wystawa w Gracu.) W jesieni b. r. odbędzie się w Gracu wystawa płodów rolnictwa, leśnictwa, górnictwa i hutnictwa, przemysłu i sztuki. Przyjmowane będą wszelkie płody wzorowe tak krajowe jak zagraniczne. Zgłaszać się można najpóźniej do 30. kwietnia b. r. Wszelkich wyjaśnień udziela komitet jeneralny (Landhaus, Herrengasse in Graz). Korespondencya jest wolna od opłaty porto.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 18. lutego. Cesarz pozwolił na zniesienie dekretu z 8. grudnia 1851 względem deportowania zbrodniarzy politycznych. „France“ donosi, że kontyngens rekrutów na rok 1870 ustanowiono stanowczo na 90.000 ludzi. „Union“ donosi z Angers, że minister Daru nie wysłał do Rzymu noty dyplomatycznej lecz pismo do Merodego, w którem ostrzega przed nieroztropnemi krokami i wyraża życzenie odroczenia soboru, ażeby wzburzona opinia publiczna mogła się w tym czasie uspokoić.

Madryt, 18. lutego. W Grania zaszły małe niepokoje. Wołano: niech żyje Karol VII. Porządek znowu przywrócony.

(Telegramy „Czasu“.)

Praga, 17. lutego. Dziś w nocy usiłowano włamać się do sali sądu karnego, gdzie toczy się proces Kerbera o zbrodnię stanu i gdzie znajduje się część aktów procesowych. Zamach ten nie powiódł się.

Gradec, 17. lutego. Dochodzenie sądowo-karne sprawdziło, że śmierć radcy dworu dra. Ungera (znalezionego w łóżku z rozciętą głową. Red.) nie była naturalną, lecz zachodzą poszlaki zbrodni.

Paryż, 17. lutego. „La Patrie“ zaprzecza, aby przedstawiony był w Rzymie jaki wspólny akt dyplomatyczny ze strony Austryi, Francyi i Bawaryi pod względem nieomylności. Może państwa te udzielały w Rzymie rad w tej mierze. — Rochefort zamierza złożyć mandat deputowanego, jeżeli prezes izby odmawiać będzie uporczywie przyjmowania pism od niego wychodzących.

TEATR.

Dziś (przedst. pol.) W miejsce sztuki wczoraj zapowiedzianej: **„Radcy pana radcy“**, komedya w 3 aktach przez M. Bałuckiego; **„Załoga okrętu“**, operetka komiczna w 1 akcie.
Jutro (przedst. niem.): **„An der blauen Donau“**. obraz sceniczny ze spiewami w 3 aktach.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. lutego.

Hotel europejski: PP. Gołaszewski W., z Targawisk. — Orłowski O., z Połowca.

Hotel Langa: Hr. Michałowski S., z Bolestraszyc. — Wasilewski T., z Rzeszowa. — Br. Prochazka H., c. k. nadpor. z Austerlitz.

Hotel angielski: Dr. Maramorosz K., adw. kraj., ze Stanisławowa. — Czajkowski W., ze Swierza. — Jakubowicz A., z Dobrowody. — Rozwadowski S., z Kurowca.

Hotel Kuhna: Stanek J., z Wisieńki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. lutego.

PP. Linder E., c. k. major, do Złoczowa. — Cichocki J., do Pimoda — Jabłoński W., do Hermanowa. — Małachowski Z., do Jarosławia. — Mrozowicki M. i hr. Rybarski Ł., do Krakowa. — Skrzeszowski I., do Uherec. — Swięcicki Z., do Markowic. — Wiśniewski A., do Ciemierzyńca. — Wiśniewski H., do Dobrzan.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 17. lutego 1870.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.28	— 8.5	83	PnW. sł.	10
2. god. po poł.	328.16	— 5.2	76	„ „	10
9. god. wiecz.	327.66	— 6.6	86	„ „	10

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 17. lutego.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	235	75	237	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	205	—	206	—
„ bankuhip. galic.	—	—	—	—	105	50	108	—
„ pap. czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	86	90	87	50
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	77	—	77	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	—	90	50
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	90	50	92	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	73	20	73	80
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	73	5	80
„ cesarski	—	—	—	—	5	77	5	83
Napoleondor	—	—	—	—	9	83	9	90
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	4	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	51¼	1	52
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83¾	1	83½
Srebro	—	—	—	—	121	25	122	50

(Akcye i obligacye: oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15. lutego. 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.45	70.55
od kwietnia do października po 5%	70.50	70.60
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	232.—	234.—
„ „ „ „ 1839 piata część losów	232.—	234.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	90.50	91.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	96.80	97.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	103.—	103.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	121.50	121.75
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar
Czech	93.50	94.50
Bukowiny	73.25	74.—
Galicyi	73.50	74.—
Niższej Austryi	95.50	—.—
Siedmiogrodu	75.50	76.—
Węgier	78.75	79.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	330.—	331.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	265.—	265.20
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	948.—	950.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 49%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	724.—	726.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	594.—	596.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	184.50	185.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2132	2137
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	238.—	238.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	205.50	206.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	380.—	382.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	246.80	247.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	230.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.50	108.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	78.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.25	90.75
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.50	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.—	93.20
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.50	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.25	90.75
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	95.—	95.25

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	162.—	162.25
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.—	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	34.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	31.—	32.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.—
Salma po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
St. Genois „ 40 „ „	30.—	31.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.75
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	124.—	126.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21.50

Weksle.
(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol.	104.—	104.10
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.40	103.60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.50	103.70
Hamburg za 100 M. B.	91.80	91.90
Londyn za 10 ft. szt.	124.25	124.35
Paryż za 100 fr.	49.30	49.35

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.84½	5.85½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.91	9.92
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.35	121.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 17. lutego.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	55
„ „ z procentami z maja i listopada	60	55
„ „ w srebrze	70	40
Losy z 1860. roku	96	40
Akcye banku wiedeńskiego	722	—
„ „ kredytowego	263	30
Londyn 10 funtów szterlingów	124	10
Srebro	121	35
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	82½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(194) **Edykt.** (3)

L. 22579. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie, załatwiając protokół de praes. 22. grudnia 1869 l. 22579 wiadomo czyni, że do uskutecznienia uchwałą z 28. września 1869 l. 13529 celem uzyskania Zofii Benis jako prawonabywczyni Nathana Faerbera należącej się resztującej kwoty 1400 złr. w. a. z 6proc. od 18. marca 1866 i kosztami 17 zł. 83 kr., 3 zł. i 51 zł. 67 kr. w. a., dozwolonej przymusowej sprzedaży dłużnikowi Jakóbowi Hirschfeld należącej połowy realności pod liczbą 207 Dz. VIII. - 82 lit. A. i 83 Gm. X. w Krakowie wyznaczonym zostaje w zabudowaniu sądowym trzeci termin na 17. marca 1870 o godzinie 10. rano pod następującemi ułatwiającemi warunkami:

ad 2. Zakład zamiast 400 zł. w. a. złożonym być ma w kwocie 200 zł. w. a.

ad 7. Sprzedaż nastąpi i poniżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek kwotę.

O czem strony sporne, współwłaściciel Lieber Hirschfeld, tudzież wierzycieli hypoteczni z miejsca pobytu wiadomy Nathan Faerber do rąk własnych, reszta do rąk kuratora p. Dra. Mochnackiego zawiadomienie otrzymują.

Kraków, dnia 28. grudnia 1869.

(399) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

Nr. 9806. W wykonaniu uchwały rady miasta Lwowa z dnia 12. i 20. stycznia, tudzież 3. lutego 1870 ogłasza się niniejszem konkurs na plan gmachu nowego, z przeznaczeniem na hotel, w miejscu realności miejskiej pod Nr. 133, 134 i 135²/₄ („hotel angielski“ i „Majerówka“) stanąć mającego, wyznaczając za zupełnie odpowiadający i z pomiędzy współubiegających się za najlepszy uznany plan nagrodę w kwocie 2000 złr. w. a., zaś za następny również odpowiedni plan nagrodę w kwocie 500 złr. w. a.

Program stanąć mającego gmachu, według warunków uchwalonych przez radę miejską ułożony, wraz z planem sytuacyjnym gruntu pod tenże gmach przeznaczonego w urzędzie budowniczym za zgłoszeniem się bądź ustnem bądź pisemnem otrzymać można.

Każdy do ubiegania się o nagrodę przeznaczony plan powinien być zaznaczony właściwą dewizą projektującego, a w dołączonej do tegoż planu kopercie zapieczętowanej, opatrzonej z wierzchu tą samą dewizą, należy umieścić karteczkę, na której imię i nazwisko, tudzież miejsce zamieszkania projektującego dokładnie ma być wyrażone.

Nagrodzone plany stają się własnością gminy, zaś plany nieuwzględnione zwrócone zostaną bez otwarcia koperty za złożeniem karty zwrotnej.

Czas do złożenia rzeczonego planu w Prezydyum Magistratu oznacza się po koniec grudnia 1870 roku.

Od Magistratu król. stoł. miasta.
Lwów, dnia 10. lutego 1870 r.

(392) **Edykt.** (3)

Nr. 657. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia Wojciecha i Helenę małżonków Michniewiczów, jako też i domniemanych ich spadkobierców, że Abraham Orange przeciw nim o wyextabulowanie sumy 2000 złr. w. w., a względnie reszty 149 złr. w. w. z p. n. ze stanu biernego realności pod Nr. 2. w Tarnowie pozew wniósł, w skutek którego do rozprawy ustnej termin na dzień 4go marca 1870 o godzinie 10tej zrana wyznaczono.

Ponieważ życie i miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowił sąd dla nich kuratora w osobie p. Dr. Kaczkowskiego, dodając mu substytuta w osobie Dr. Grabczyńskiego, z którym spór ten według przepisów postępowania sądowego przeprowadzony będzie.

Winni zatem zapozwani zgłosić się do ustanowionego im zastępcy, i udzielić mu potrzebnych do obrony środków, lub wskazać sądowi innego obrońcę, którego sobie obrali, w ogóle użyć wszelkich prawem przepisanych środków obrony, gdyż z zaniedbania takowych wynikające skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 27. stycznia 1870.

(393) **Edykt.** (3)

L. 428. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia Józefa Chodylskiego i Paulinę Zadurowiczowę, iż Marya z Zabierzewskich Nowosielecka i Bolesław hrabia Borkowski przeciw nim i Jakóbowi Schwarz o orzeczenie, iż egzekucyjne prawo zastawu dla sumy 3650 złr. m. k. czyli 3832 zł. 50 kr. w. a. z przynależytościami w stanie biernym sumy 2162 zł. 56 kr. m. k. z przyn., na rzecz Józefa Zabierzewskiego na prawach i sumach Konstancyi i Elżbiety Michałowskich na dobrach Komarnice ciążące wyekstabulowane być ma, pozew wnieśli, w skutek którego termin na dzień 18. marca 1870 o godzinie 10. zrana w sądzie tutejszym wyznaczono.

Ponieważ życie i miejsce pobytu pozwanych Józefa Chodylskiego i Pauliny Zadurowiczowej nie jest wiadome, przeto na koszt i niebezpieczeństwo ich ustanowił sąd kuratora, w osobie p. Dra. Kapiszewskiego, dodając mu substytuta w osobie p. Dra. Rosenberga, z którym spór ten przeprowadzony będzie.

Winni zatem zapozwani zgłosić się do ustanowionego im zastępcy i udzielić mu potrzebnych do obrony środków, lub wskazać sądownie innego obrońcę, którego sobie obrali i w ogóle użyć wszelkich prawem przepisanych środków obrony, gdyż z zaniedbania takowych wynikające skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 27. stycznia 1870.

(389) **Edykt.** (1)

Nr. 18514. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie podaje do powszechnej wiadomości, że w skutek rekwizycyi c. k. sądu powiatowego w Nadwórnie z dnia 28. lutego 1861 do l. 2445 zarządza się w celu zaspokojenia pretensyi masy spadkowej Ferdynanda Ruebenbauera, a względnie tegoż prawonabywcy Wolfa Breunera przeciw Henrykowi Dewicz w sumie 1631 zł. m. k. z odsetkami po 4% od 19. lutego 1851 liczyć się mającemi, i kosztami egzekucyi w kwocie 8 zł. 18 kr. m. k. i 51 zł. 73½ kr. w. a. i 35 zł. 1 kr. w. a. przyznanych powtórna egzekucyjna licytacya realności pod L. k. 62²/₄ w Stanisławowie położonej, do p Teofili Jaworowskiej należącej, i w księgach gruntowych miasta Stanisławowa Dom. 1. pag. 62 wpisanej, która to licytacya na dniu 7. kwietnia i 30. maja 1870, w każdym razie o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie:

1. Cenę wywołania stanowi wedle sądowego oszacowania tejże realności z dnia 19go lipca 1865 kwota 1056 zł. 86 kr. w. a.

2. Chęć kupienia mający obowiązanym będzie jako wadyum złożyć kwotę 160 zł. w. a. przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi, która to kwota najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczoną, wszystkim zaś innym natychmiast po ukończeniu licytacyi zwróconą będzie.

3. Do przedsięwzięcia licytacyi wyznacza się dwa termina, w których ta realność za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedaną być ma. Gdyby zaś sprzedaż w ten sposób nie nastąpiła, natenczas wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 31. maja 1870 o godzinie 4tej po południu.

4. Akt oszacowania i extrakt tabularny w aktach sądowych przejrzeć lub odpisać wolno.

Stanisławów, 15. stycznia 1870.

(406) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 60873. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie jako sąd handlowy podaje niniejszem do wiadomości, że w tymże celem ściągnienia wierzytelności wexlowej 350 zł. w. a. z p. n. Janowi Bałkowi przeciw Franciszkowi Wenclowi przyznanej, odbędzie się dnia 31. marca 1870 r. o godzinie 10tej przed południem publiczna licytacya ⁸³/₁₆₈ części realności we Lwowie pod L. 345 m. położonej, a wedle Dom. 97 pag. 18 nr. 13 et 14 haer. Franciszka Wentzla własnych, na którym terminie te części realności i niżej ceny szacunkowej oraz wywołania 10.288 zł 26½ kr. w. a. sprzedane będą, że jako wadyum kwota 1030 zł. w. a. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze c. k. sądu krajowego przejrzane być mogą; że uchwałę licytacyjną dla nieobecnego dłużnika Franciszka Wentzla wygotowaną, tegoż kuratorowi p. adwokatowi Dr. Roińskiemu się doręcza, i że dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego prawa rzeczowe na sprzedać się mających częściach realności nabyli, lub którymby uchwały niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiejbądź przyczyny doręczone być nie mogły, p. adwokat Dr. Rappaport za kuratora, a tegoż zastępcą p. adwokat Dr. Śmiałowski mianowanym został.

Lwów, 29. grudnia 1869.

(418) **Edykt.** (1)

Nr. 7798. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Lea Rabner przeciw Apolonii Suchodolskiej w dniu 15go lutego 1870 do l. 7798 prośbę o wydanie nakazu zapłaty względem sumy wexlowej 1500 zł. w. a. wniosła.

Ponieważ miejsce pobytu Apolonii Suchodolskiej niewiadome jest, c. k. sąd krajowy do zastępywania tejże tutejszego p. adwokata Dr. Goreckiego z substytucyą p. adwokata Dr. Sermaka kuratorem mianował, któremu wydany pod dniem dzisiejszym do l. 7798 nakaz zapłaty się doręcza, i z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Lwów, dnia 16. lutego 1870.

(416) **Edykt.** (1)

Nr. 1928. Ces. król. sąd powiatowy w Mościskach wiadomo czyni, iż na żądanie Wolfa Egerta celem ściągnięcia temuż przyznanej kwoty 63 zł. 57½ kr. w. a. z 4% procentami od 6. kwietnia 1847 bieżącemi, kosztami sądowemi w kwocie 4 zł. 42 kr. 4 zł., 2 zł., 6 zł. 42 kr. realność pod Nr. 92 tutaj położona, do masy leżącej ś. p. Selika Grund należąca, w drodze egzekucyi dnia 21go marca i 20go kwietnia 1870, zawsze o godzinie 3ciej po południu pod następującemi warunkami sprzedaną zostanie:

1. Za cenę wywołania stanowi się wydobyta wartość szacunkowa wspomnionej realności w kwocie 313 zł. w. a., niżej której na pierwszym i drugim terminie sprzedaż nastąpić nie może.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest jako wadyum kwotę 31 zł. 25 kr. w. a. przed rozpoczęciem licytacyi sądownie złożyć.

3. Gdyby realność ta w pierwszym lub drugim terminie przynajmniej za cenę wywołania sprzedaną nie była, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 27go kwietnia 1870 o godzinie 3ciej po południu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Reszta warunków licytacyi, akt oszacowania i wyciąg tabularny mogą być w tutejszej registraturze przejrzanemi.

O rozpisaniu tej przymusowej licytacyi uwiadamia się leżącą masę dłużnika Selika Grund, jego z imienia i miejsca pobytu niewiadomi spadkobiercy przez kuratora Chaima Ber Kisla, wszyscy wierzyciele hipoteczni, ci zaś, którymby uchwała ta licytacyę rozpisująca z jakichbądź powodów albo wcale nie, lub też wcześnie przed terminem licytacyjnym nie mogła być doręczoną, lub którzyby tymczasowie z prawami swemi hipotekę uzyskali, przez edykta i równocześnie w osobie p. Ber Stadfeld ustanowionego kuratora.

Mościska, 28. grudnia 1869.

(411) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1023. Z powodu wcześniejszego odprawienia poczt z Koszyc w kierunku do Dukli będzie poczta wozowa i osobowa z Dukli do Tarnowa o godzinę prędzej odchodziła niż dotąd, to jest przy regularnem kursowaniu o godz. 9tej min. 30 wieczorem, a poczta osobowa z Miejsca do Nowego Sącza, jako też poczta konna z Jasła do Nowego Sącza, jako z wyż wspomnionemi pocztami w związku będące, z Jasła o godz. 1szej min. 50 rano.

Co się niniejszem z tym dodatkiem do powszechnej podaje wiadomości, że w ten sposób poczty z Koszyc w Dukli o godz. 8mej min. 30 wieczór, z Dukli w Tarnowie o godzinie 8mej min. 15 rano, z Miejsca, a względnie z Jasła w Nowym Sączu o godz. 10tej min. 20, względnie o godz. 10tej rano stanąć mają.

C. k krajowa Dyrekcya poczt.

Lwów, 1. lutego 1870.

(410) **Edykt.** (1)

Nr. 7609. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Ozyasza Beer, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Józefa Thom i syna z dnia 3go lutego 2870 do l. 5799, uchwałą z dnia 4go lutego 1870 do l. 5799 nakaz płatniczy na sumę wexlową 1025 zł. w. a. z p. n. wydanym, i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatnwi Dr. Rechen doręczonym został.

Lwów, dnia 15. lutego 1870.

Kundmachung

Nro. 1023. Zufolge früherer Abfertigung der Posten aus Kaschau in der Richtung nach Dukla hat die Malle- und Personenpost von Dukla nach Tarnow um 1 Stunde früher als bisher, nämlich bei regelmäßigem Postverkehr um 9 Uhr 30 Minuten Abends, und die mit den letztgenannten Posten im Anschluß stehende Personenpost von Miejsce nach Neu-Sandec und die Reitpost von Jasło nach Neu-Sandec, von Jasło um 1 Uhr 50 Minuten Früh abzugehen. Was mit der Bemerkung zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß hiernach die Posten aus Kaschau in Dukla um 8 Uhr 30 Minuten Abends, jene aus Dukla in Tarnow um 8 Uhr 15 Minuten Früh, und jene aus Miejsce, beziehungsweise Jasło in Neu-Sandec um 10 Uhr 20 Minuten, beziehungsweise 10 Uhr Vormittag einzutreffen haben.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, den 1. Februar 1870.

(420) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 734-D. F. Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na dniu 30. kwietnia 1870 losowania obligacyi funduszów indemnizacyjnych Galicyi zachodniej i wschodniej, tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego ustaje, począwszy od 1. marca 1870 wszelkie przepisywanie tych obligacyi, któreby przy przepisaniu odmienne dostać musiały numera.

Po ogłoszeniu wyniku losowania przepisywanie obligacyi znowu się rozpocznie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa jako dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów, dnia 13. lutego 1870.

(414) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1442-Pr. Dla zabezpieczenia robót w celu napraw i przeistoczeń w budynkach c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przedsięwziąć się mających, odbędzie się w tymże c. k. sądzie na dniu 10. marca 1870 o godzinie 9tej zrana publiczna licytacya na podstawie ustnych i pisemnych ofert.

Cena fiskalna wynosi 9885 zł. 29 kr. w. a., z których przypada:

1. na roboty murarskie z materyałem	3529 zł.	13½	kr.	w. a.
2. na roboty ciesielskie z materyałem	4012 „	75	„	„
3. na roboty kamieniarskie z materyałem	111 „	55	„	„
4. na różne roboty, jak stolarskie, szklarskie, blacharskie, malarskie, pokostnicze i omażenie	2153 „	85½	„	„
5. na naprawę zegaru .	78 „	—	„	„
Razem . .	9885 zł.	29	kr.	w. a.

Odnośne wymiary, kosztorysy z planami, jako też ogólne i szczegółowe warunki przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w biurze prezydyalnem sądu obwodowego.

Wadyum wynosi 500 zł. w. a. Oferty ułożone według przepisów ostęplowane i zaopatrzone w wadyum złożone być mają do dnia przed licytacyą w Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie, a na dniu licytacyi aż do ukończenia takowej w komisyi licytacyjnej.

Oferty nie ułożone podług przepisów, lub też nie podane w przeznaczonym czasie, nie będą uwzględnione.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Rzeszów, dnia 14. lutego 1870.

(412) **Edykt.** (1)

Nr. 1057. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Zuzannę Ziembicką, że Markus Friedmann w tutejszym sądzie uchwałę tabularną dtto. 28go czerwca 1869 L. 7417 dozwalającą na intabulowanie go za właściciela tutejszej realności Nr. 392/1231 uzyskał.

W celu doręczenia więc powyższej uchwały ustanawia się dla Zuzanny Ziembickiej kuratora ad actum w osobie p. adwokata Dra. Sternklara, któremu się zarazem powyższą i niniejszą uchwałę doręcza.

Tarnopol, dnia 7. lutego 1870.

(419) **Edykt.** (1)

L. 63895. C. k. lwowski sąd krajowy niniejszem wszystkich wierzycieli masy rozbiorowej Emilii Frisch zawiadamia, iż do likwidowania wierzytelności do tej masy już zgłoszonych i w ogóle od tej masy się należących, uchwałą z dnia 24go grudnia 1869 do l. 63895 nowy termin na dzień 14. marca 1870 godzinę 4. z południa wyznaczony został.

Lwów, dnia 24. grudnia 1869.

(415) **Edykt.** (1)

L. 809. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wzywa niniejszym edyktem posiadacza zgubionego wekslu ddto. 2. czerwca 1869 na sumę 200 zł. w. a. przez Ester Beiles wystawionego za trzy miesiące w Tarnowie płatnego a przez Sarę Wolf akceptowanego, aby się w przeciągu 45 dni od daty edyktu z tym wekslem w tutejszym sądzie zgłosił, bo inaczej by takowy za umorzony uważany został.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 27. stycznia 1870.

(417) **Edict.** (1)

Nr. 2411. Vom Zassower k. k. Bezirksgerichte wird hiemit dem Jacob Storch bekannt gemacht, es habe Johann Czuja wider ihn Heinrich Rudolf und Anton Bejer hiergerichts eine Klage unterm 18. September l. J. z. Z. 2411 wegen Ungiltigkeitserklärung des bezüglich des Grundes Nr. 26-25 in Czermin geschlossenen Kaufvertrages, ferner wegen Rückstellung dieses Grundes überreicht, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 16. März 1870 um 9 Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Da der Wohnort des Jacob Storch unbekannt ist, so wird demselben Herr Mendel Wolf aus Radomysl auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und der Geklagte angewiesen, entweder rechtzetig selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Zassów, den 30. November 1869.

(397) **Edykt.** (2)

L. 7244. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Süssel Chilf przeciw p. Bronisławowi Ujejskiemu pod dniem 20. października 1869 do l. 53416 pozew o 60 zł. w. a. wniosła.

Ponieważ miejsce pobytu pana Bronisława Ujejskiego jest niewiadomem, c. k. sąd krajowy do zastępywania go i na jego koszta i szkodę tutejszego p. adwokata Dra. Mecińskiego z zastępstwem p. Dra. Malinowskiego mianował, z którym niniejsza sprawa według ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się pozwanego, by w należytym czasie osobiscie stanął, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, i nareszcie stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 13. lutego 1870.

(405) **Edykt.** (2)

L. 2144. C. k. sąd powiatowy w Dębicy wzywa nieobecnego Józefa Cholewę z Męciszowa, szeregowca c. k. batalionu strzelców Nr. 24, który w wojnie z Prusami w bitwie pod Skalicami dnia 28. czerwca 1866 był raniony i odtąd zniknął, aby w przeciągu roku tem pewniej w sądzie tutejszym się zgłosił, lub w inny sposób sąd albo ustanowionego w tym celu dla niego kuratora Tomasza Cholewę z Męciszowa zawiadomił, że żyje, gdyż w razie przeciwnym sąd do uznania go za zmarłego przystąpi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dębica, dnia 10. lutego 1870.

(404) **Konkurs.** (2)

L. 199-Pr. W celu obsadzenia opróżnionej posady radcy przy c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie z płacą roczną 1600 zł. i z prawem posunięcia się na systemizowaną wyższą płacę, rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem czterech tygodni od trzeciego ogłoszenia tegoż w urzędowej Gazecie lwowskiej.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swoje podania należycie poparte do Prezydyum tutejszego sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 15. lutego 1870.

(402) **Edykt.** (2)

L. 11748. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, w sprawie egzekucyjnej Wolfa Rotha przeciw Hillef Roth o zniesienie wspólnej własności realności pod l. k. 193 w Przemyślu położonej na żądanie Wolfa Rotha z 30go lipca 1869 l. 8201 w dalszym toku egzekucyi prawomocnego wyroku z 13. lutego 1868 l. 838 dozwala egzekucyjną sprzedaż realności w Przemyślu pod liczbą konskrypcyjną 193 m. położonej, z wyjątkiem znajdującego się na tylnej stronie gruntu pod liczbą konskr. 193 m. nowo wybudowanego domu o jednym piątrze poprzód doWolfa Rotha a teraz do Herscha i Zołze Wasermanów należącego, a to w celu zniesienia wspólnej własności tej w Przemyślu pod l. k. 193 m. położonej realności, a oraz na zaspokojenie kosztów sporu i egzekucyi poprzód w kotach 24 zł. 80 kr., 4 zł. 50 kr. i 6 zł. 67 kr., a obecne podanie do l. 8204 ex 1869 w ryczałtowej kwocie 6 zł. 39 kr. a za obecnie podanie do l. 11748-1869 w kwocie 1 zł. 36 kr. przy znanych, a to pod następującemi warunkami:

1. Sprzedaż ta odbędzie się w następujących trzech terminach, jako to: dnia 14go marca 1870. 25go kwietnia 1870 i 30go maja 1870, każdego razu o 10. godzinie przed południem i w pierwszych 2ch terminach realność ta tylko wyżej albo za cenę kupna szacunkową, w trzecim terminie zaś i niżej ceny szacunkowej i za każdą cenę ofiarowaną sprzedaną będzie.

2. Jako cena wywołania przyjmuje się wartość 5444 zł. 50 kr. w. a. przez oszacowanie sądowe wyrachowana.

3. Każden chęć kupienia mający obowiązany jest 10ty procent ceny szacunkowej w okrągłej sumie 545 zł. w. a. w gotówce, albo w listach zastawnych, albo w obligacyach indemnizacyjnych, które z bieżącemi kuponami i talonami zaopatrzone być muszą i które podług kursu dnia licytacyę poprzedzającego w urzędowej Gazecie lwowskiej ogłoszonego porachowane będą, jako wadyum przed rozpoczęciem licytacyi do rąk sądowej komisyi licytacyjnej złożyć. Wadyum to kupicielowi w cenę kupna wrachowane, innym licytantom zaś po skończonej licytacyi zwrócone będzie.

Akt oszacowania, ekstrakt tabuli i dalsze warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

O tej licytacyi uwiadamia się wszystkich wierzycieli z miejsca pobytu znanych, do rąk własnych, wszystkich wierzycieli, którzyby z pretensyami swemi po 18go listopada 1867 do tabuli weszli, albo którymby uchwała licytacyjna i wszystkie późniejsze uchwały w tej sprawie wcale nie albo w nieprzynależyytm czasie doręczone zostały, prócz edyktu oraz i przez kuratora, którego się im w osobie p. adwokata Dworskiego z substytucyą p. adwokata Chamaidesa postanawia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 5. stycznia 1870.

(403) **Edykt.** (2)

L. 1445. Z c. k. sądu obwodowego w Przemyślu prostuje się myłka w edykcie z dnia 3. listopada 1869 l. 10986, że uchwałą tą publiczna sprzedaż nie dóbr „Duńkowicz“ lecz dóbr „Duńkowic“ na dzień 28. lutego 1870 rozpisaną została.

Oraz zawiadamia się wierzycieli hypotecznych dóbr Duńkowic z miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie: Karolinę z hr. Pinińskich Popielową, Izabelę z Gutkowskich Barańskę, jako spadkobierczynię ś. p. Henryka Łapińskiego, spadkobierców Wincentego Antoniewicza, mianowicie Anielę Antoniewicz jako matkę i opiekunkę nieletnich Maryi i Anny Antoniewicz, Alojzyę z Malczewskich Urbańskę, Ozyasza Leib Horowitz i Anielę 1mo. Popielowę 2do. Huttel, że uchwałą powyższą celem zaspokojenia pretensyi dyrekcyi pierwszej austryackiej kasy oszczędności w kwocie 20665 zł. 56 kr. a. w. z przyn. i innych publiczna sprzedaż dóbr Duńkowic w obwodzie Przemyskim położonych, do p. Jana Urbańskiego należących, w jednym terminie, a to na dzień 28go lutego 1870 o 10tej godzinie przed południem pod warunkami edyktem z dnia 3. listopada 1869 liczby 10986 w urzędowej części Gazety lwowskiej ogłoszonemi rozpisaną uchwałą, zaś dla powyż wymienionych wierzycieli, ustanowionemu kuratorowi panu adwokatowi krajowemu Drowi. Skałkowskiemu doręczone zostały.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 12. lutego 1870.

(388) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 1487. Z dniem 24. lutego 1870 wejdzie w życie w Nepolokoutz c. k. urząd pocztowy dla służby listowej i wartościowej, i będzie połączony z tamtejszym dworcem. kolei do każdego pociągu pocztowego cztery razy dziennie pocztą pieszą w następującym porządku:

Z Nepolokoutz:

codzień	o	godz. 4.	min. 55	rano.
„	o	„ 6.	„ 25	
„	o	„ 7.	„ 55	w wieczór.
„	o	„ 9.	„ 20	

Do dworca kolei:

codzień	o	godz. 5.	min. 15	rano.
„	o	„ 6.	„ 45	
„	o	„ 8.	„ 15	w wieczór.
„	o	„ 9.	„ 40	

Z dworca kolei:

codzień	o	godz. 5.	min. 30	rano.
„	o	„ 7.	„ —	
„	o	„ 8.	„ 30	w wieczór.
„	o	„ 9.	„ 55	

Do Nepolokoutz:

codzień	o	godz. 6.	min. 50	rano.
„	o	„ 7.	„ 20	
„	o	„ 8.	„ 50	w wieczór.
„	o	„ 10.	„ 15	

Expedycya I. łączy się z pociągiem nocnym Lwów-Itzkany.

Expedycya II. łączy się z pociągiem nocnym Itzkany-Lwów.

Expedycya III. łączy się z pociągiem rannym Lwów-Itzkany.

Expedycya IV. łączy się z pociągiem popołudniowym Itzkany-Lwów.

Obręb doręczań:

Nepolokoutz, Oroszenij, Piedekoutz, Zopenö i Revakoutz w powiecie Kotzmańskim, Zawale w powiecie Śniatyńskim.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 8. lutego 1870.

Kundmachung.

Nro. 1487. Am 24. Februar 1870 wird im Orte Nepolokoutz ein Postamt für den Brief- und Fahrpostdienst eröffnet, und mit dem gleichnahmigen Bahnhofe mittels 4 Mal täglichen Fußbothenposten zum Anschlusse an die denselben passierenden Postzügen mit nachstehender Coursordnung verbunden.

Von Nepolokoutz:

täglich um	4 Uhr	55 Min.	Früh.
„ „	6 „	25 „	
„ „	7 „	55 „	Abends.
„ „	9 „	20 „	

An Bahnhof:

täglich um	5 Uhr	15 Min.	Früh.
„ „	6 „	45 „	
„ „	8 „	15 „	Abends.
„ „	9 „	40 „	

Vom Bahnhofe:

täglich um	5 Uhr	30 Min.	Früh.
„ „	7 „	— „	
„ „	8 „	30 „	Abends.
„ „	9 „	55 „	

In Nepolokoutz:

täglich um	5 Uhr	50 Min.	Früh.
„ „	7 „	20 „	
„ „	8 „	50 „	Abends.
„ „	10 „	15 „	

Exped. I. Anschluß an den Nachtzug Lemberg-Itzkany.

Exped. II. Anschluß an den Nachtzug Itzkany-Lemberg.

Exped. III. Anschluß an den Frühzug Lemberg-Itzkany.

Exped. IV. Anschluß an den Nachmittagszug Itzkany-Lemberg.

Bestellungsbezirk:

Nepolokoutz, Oroszenij, Piedekoutz mit Zopenö und Revakoutz im Kotmanner und Zawale im Sniatyner polit. Bezirke.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, 8. Februar 1870.

(386) **Kundmachung.** (3)

Nr. 4953. Zur Wiederbesetzung der Tabakgroß-Trafik in Zborów, (Bezirkshauptmannschaft Złoczów und Finanzbezirk Brody), wird die Concurrenz-Verhandlung mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Diese Offerten sind unter Anschluß des Vadiums von 75 fl. öst. W., dann des Großjährigkeits-Sitten- und Vermögens-Zeugnißes bis längstens 7ten März 1870 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Brody zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1869:

in Tabak	15754 fl.
und in Stempelmarken	1522 „

österr. Währ.

Die näheren Licitations-Bedingnisse, und der Ertragniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Brody eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 3. Februar 1870.

Obwieszczenie.

L. 4953. Względem obsadzenia głównej trafiki tytuniu w Zborowie (w Złoczowskim powiecie i w obwodzie skarbowym Brodzkim) rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty, zaopatrzone kwotą 75 zł. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych, mają być podane włącznie do 7. marca 1870, godziny drugiej po południu do c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Brodach.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1869, mianowicie:

w tytoniach	15754 zł.
a w markach stemplowych	1522 „

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne, jakoteż wykaz dochodu przejrzane być mogą w c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Brodach.

Od c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 3. lutego 1870.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.